

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. lapkričio 9 d.*

Sujungtose bylose C-92/09 ir C-93/09

dėl *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vokietija) 2009 m. vasario 27 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2009 m. kovo 6 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09),

Hartmut Eifert (C-93/09)

prieš

Land Hessen,

dalyvaujant

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (pranešėjas), J.-C. Bonichot, K. Schiemann, A. Arabadjiev ir J.-J. Kasel, teisėjai E. Juhász, C. Toader ir Safjan,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. vasario 2 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Volker und Markus Schecke GbR*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* R. Seimetz ir P. Breyer bei V. Schecke,

— H. Eifert, atstovaujamo *Rechtsanwälte* R. Seimetz ir P. Breyer,

— *Land Hessen*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* H.-G. Kamann,

- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos V. Kontolaimos ir I. Chalkias bei K. Marinou ir V. Karra,

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir Y. de Vries,

- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk ir C. Meyer-Seitz,

- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos E. Sitbon ir Z. Kupčová,

- Europos Komisijos, atstovaujamos B. Smulders ir F. Erlbacher bei P. Costa de Oliveira,

susipažinęs su 2010 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję, pirma, su 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) su pakeitimais, padarytais 2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1437/2007 (OL L 322, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1290/2005), 42 straipsnio 8b punkto ir 44a straipsnio galiojimu bei, antra, su 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Reglamento Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės (OL L 76, p. 28), ir 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/58/EB (OL L 105, p. 54) galiojimu. Jeigu Teisingumo Teismas nepripažintų minėtų Sąjungos teisės aktų negaliojančiais, prašymais priimti prejudicinį sprendimą prašoma išaiškinti 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 7 straipsnį, 18 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką ir 20 straipsnį.

- 2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant bylas tarp *Volker und Markus Schecke GbR* bei H. Eifert (toliau – ieškovai pagrindinėse bylose) ir Heseno žemės (*Land Hessen*) dėl jų, kaip EŽŪGF arba EŽŪFKP paramos gavėjų, asmens duomenų paskelbimo Federalinės žemės ūkio ir mitybos tarnybos (*Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, toliau – *Bundesanstalt*) interneto svetainėje.

I — Teisinis pagrindas

A — *Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija*

- 3 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnyje „Teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą“ numatyta:

„1. Kiekvienas turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas.

2. Valstybės institucijos neturi teisės apriboti naudojimosi šiomis teisėmis, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo, visuomenės saugos ar šalies ekonominės gerovės interesams, siekiant užkirsti kelią viešos tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, taip pat žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti.“

B — *Sąjungos teisė*

1. Direktyva 95/46

- 4 Iš Direktyvos 95/46 1 straipsnio 1 dalies matyti, kad ja siekiama užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, o ypač jų teisės į privatų gyvenimą, apsaugą tvarkant asmens duomenis. Šios direktyvos 2 straipsnio a punkte nurodyta, kad asmens duomenimis laikoma „bet kuri informacija, susijusi su asmeniu <...>, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta“.
- 5 Pagal minėtos direktyvos 7 straipsnį „valstybės narės numato, kad asmens duomenis galima tvarkyti tik tuo atveju, jeigu:
- a) duomenų subjektas yra nedviprasmiškai davęs sutikimą;

arba

<...>

c) tvarkyti reikia vykdant teisinę prievolę, kuri privaloma duomenų valdytojui;

arba

<...>

e) tvarkyti reikia vykdant užduotį, atliekamą visuomenės labui, arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus, suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys;

<...>“

6 Pagal Direktyvos 95/46 18 straipsnio 1 dalį „valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas arba jo atstovas, jei toks yra, privalo pranešti 28 straipsnyje nurodytai priešžiūros institucijai, prieš atlikdamas bet kurią visiškai ar iš dalies automatinę tvarkymo operaciją“.

7 Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodyta, kad valstybės narės gali supaprastinti reikalavimą pranešti arba atleisti nuo jo visų pirma šiais atvejais:

„kai duomenų valdytojas, laikydamasis jam taikomų nacionalinių įstatymų, paskiria pareigūną [įgaliotinį] asmens duomenų apsaugai, kuris privalo:

- nepriklausomai veikdamas užtikrinti, kad duomenų valdytojas laikytųsi pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų,

- pildyti duomenų valdytojo atliktų tvarkymo operacijų registrą, kuriame būtų pateikta 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija,

tokiu būdu užtikrinamos, kad tvarkymo operacijos negalės neigiamai paveikti duomenų subjektų teisių ir laisvių.“

8 Direktyvos 95/46 19 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės nurodo, kokią informaciją reikia pateikti pranešime. Jame turi būti nurodyta bent:

- a) duomenų valdytojo ir jo atstovo, jei toks yra, pavadinimas ir adresas;

- b) tvarkymo tikslas ar tikslai;

- c) duomenų subjekto kategorija ar kategorijos bei su jais susijusių duomenų ar jų kategorijų aprašas;
- d) gavėjai, kuriems gali būti atskleisti duomenys, arba jų kategorijos;
- e) siūlomi duomenų perdavimai į trečiąsias šalis;

<...>“

- 9 Direktyvos 95/46 20 straipsnio „Išankstinė patikra“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės nusprendžia, kurios tvarkymo operacijos gali kelti konkretų pavojų duomenų subjekto teisėms ir laisvėms, ir tikrina, ar šios tvarkymo operacijos yra ištiriamos prieš jas pradėdant.

2. Tokias išankstines patikras atlieka priežiūros institucija, gavusi pranešimą iš duomenų valdytojo, arba duomenų apsaugos pareigūnas [įgaliotinis], kuris, kilus abejo- nių, privalo tartis su priežiūros institucija.“

- 10 Pagal Direktyvos 95/46 21 straipsnio 2 dalies pirmą ir antrą pastraipus „valstybės narės numato, kad priežiūros institucija turi registruoti tvarkymo operacijas, apie kurias reikia pranešti pagal 18 straipsnį [kuriame] pateikiama bent 19 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodyta informacija“.

- 11 Direktyvos 95/46 28 straipsnyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė turi paskirti vieną ar daugiau valdžios institucijų, kurioms būtų pavesta nepriklausomai prižiūrėti, kaip šios valstybės teritorijoje taikomos pagal šią direktyvą priimtos nacionalinės nuostatos (toliau – Priežiūros institucija).

2. Reglamentas Nr. 45/2001

- 12 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) 27 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta:

„1. Tvarkymo veiksmus, galinčius kelti konkrečią riziką duomenų subjektų teisėms ir laisvėms dėl jų pobūdžio, jų apimties ar tikslų, iš anksto patikrina Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas.

2. Tokią riziką gali kelti toliau paminėti veiksmai:

- a) asmens duomenų apie sveikatą ir įtariamus nusikaltimus, nusikaltimus, teistumus ar saugos priemones tvarkymas;

- b) tvarkymo veiksmai, kuriais siekiama įvertinti duomenų subjekto asmenines savybes, įskaitant jo veiksnumą, darbingumą ir elgesį;
- c) tvarkymo veiksmai, leidžiantys sujungti skirtingais tikslais tvarkomus asmens duomenis nenumatytais nacionaliniuose ar Bendrijos teisės aktuose atvejais;
- d) tvarkymo veiksmai, kuriais siekiama atimti asmenims teisę, naudą ar pašalinti juos iš sutarties.“

3. Direktyva 2006/24

- ¹³ Direktyva 2006/24 valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad būtų išsaugomi duomenys, kuriuos generuoja arba tvarko viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų ar viešųjų ryšių tinklų teikėjai teikdami atitinkamas ryšių paslaugas.

4. Reglamentas Nr. 1290/2005

- ¹⁴ Reglamentu Nr. 1290/2005 nustatomos konkrečios bendrosios žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) išlaidų finansavimo sąlygos ir taisyklės.

- 15 Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnyje nustatyta, kad išsamias šio reglamento įgyvendinimo taisykles priima Komisija. Pagal to paties reglamento 42 straipsnio 8b punktą Komisija, be kita ko, priima:

„Išsamias taisykles, taikomas informacijos apie 44a straipsnyje minimus lėšų gavėjus skelbimui ir praktiniams aspektams, susijusiems su asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis pagal Bendrijos teisės aktuose dėl duomenų apsaugos nustatytus principus. Šiomis taisyklėmis visų pirma užtikrinama, kad lėšų gavėjai bus informuojami, kad šie duomenys gali būti paskelbti viešai ir gali būti tvarkomi auditą ir tyrimą atliekančių įstaigų tam, kad būtų apsaugoti Bendrijų finansiniai interesai, be kita ko, nurodant laiką, kada ši informacija bus paskelbta.“

- 16 Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnyje „Lėšų gavėjų skelbimas“ nurodyta:

„<...> valstybės narės užtikrina, kad kiekvienais metais būtų *ex post* skelbiamas EŽŪGF ir EŽŪFKP fondų lėšų gavėjų [vardų] sąrašas ir sumos, kurias gavo kiekvienas gavėjas iš kiekvieno šių fondų.

Skelbiant privaloma pateikti šią informaciją:

- a) EŽŪGF atveju – sumą, padalytą į tiesiogines išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio d punkte, ir kitas išlaidas;

b) EŽŪFKP atveju – bendrą viešojo finansavimo sumą kiekvienam gavėjui.“

17 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 1437/2007, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005, 13 ir 14 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(13) Peržiūrint 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento [OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74], reglamentas buvo [papildytas] nuostatomis dėl Europos Bendrijų biudžeto lėšų gavėjų [vardų] sąrašų *ex post* kasmetinio paskelbimo, kad būtų įgyvendinta Europos skaidrumo iniciatyva. Sektoriams skirtuose reglamentuose turi būti numatytos su tokiu skelbimu susijusios priemonės. EŽŪGF ir EŽŪFKP yra bendrojo Europos Bendrijų biudžeto dalys, jų lėšomis finansuojamos išlaidos susijusios su valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamuoju valdymu. Todėl turėtų būti nustatytos informacijos apie tų fondų lėšų gavėjus skelbimo taisykles. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kiekvienais metais būtų *ex post* skelbiamas lėšų gavėjų [vardų] sąrašas ir sumos, kurias gavo kiekvienas gavėjas iš kiekvieno šių fondų.

(14) Viešai skelbiant šią informaciją didinamas skaidrumas, susijęs su Bendrijos lėšų [BŽŪP] srityje naudojimu, ir gerinamas su šiomis lėšomis susijęs patikimas finansų valdymas, visų pirma griežtinant naudojamų pinigų viešąją kontrolę. Atsižvelgiant į siekiamų tikslų svarbos viršenybę, remiantis proporcingumo principu ir asmens duomenų apsaugos reikalavimu yra pagrįsta numatyti nuostatą dėl bendro [neriboto] atitinkamos informacijos skelbimo, nes ja nesiekama

daugiau nei būtina demokratinėje visuomenėje ir siekiama užkirsti kelią pažeidimams. Atsižvelgiant į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno 2007 m. balandžio 10 d. nuomonę [OL C 134, p. 1], tikslinga numatyti nuostatą dėl fondų lėšų gavėjų informavimo apie tai, kad tie duomenys gali būti paskelbti viešai ir juos gali tvarkyti auditą ir tyrimą atliekančios įstaigos.“

5. Reglamentas Nr. 259/2008

18 Remdamasi Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktu, Komisija priėmė Reglamentą Nr. 259/2008.

19 Šio reglamento 6 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Viešai skelbiant šią informaciją [apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus] didinamas Bendrijos fondų, veikiančių [BŽŪP] srityje, naudojimo skaidrumas ir gerinamas šių fondų finansinis valdymas, visų pirma stiprinant naudojamų lėšų viešąją kontrolę. Atsižvelgiant į esminę siekiamų tikslų svarbą, tikslinga remiantis proporcingumo principu ir asmens duomenų apsaugos reikalavimu numatyti nuostatą dėl bendro [neriboto] atitinkamos informacijos skelbimo tiek, kiek tai būtina demokratinėje visuomenėje, ir siekiant užkirsti kelią pažeidimams.“

- 20 To paties reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje detalizuojama, jog tam, kad „nebūtų pažeisti duomenų apsaugos reikalavimai, fondų paramos gavėjai apie duomenų, susijusių su jais, skelbimą turėtų būti informuoti iki informacijos paskelbimo“.
- 21 Reglamento Nr. 259/2008 1 straipsnio 1 dalyje sukonkretinamas Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnyje numatyto skelbimo turinys, nurodant, kad jame pateikiama ši informacija:

- „a) vardas ir pavardė, jei paramos gavėjas yra fizinis asmuo;
- b) visas įregistruotas juridinis pavadinimas, jei paramos gavėjas yra juridinis asmuo;
- c) visas asociacijos juridinis pavadinimas, kuris įregistruotas arba kitaip oficialiai pripažintas, jei paramos gavėjas yra fizinių ir juridinių asmenų asociacija, neturinti juridinio asmens statuso;
- d) savivaldybė, kuriai paramos gavėjas priklauso arba kurioje yra registruotas, ir, jei yra, pašto kodas arba ta jo dalis, kuri nurodo savivaldybę;
- e) skelbiant informaciją apie išlaidas, finansuojamas iš [EŽŪGF], atitinkamais finansiniais metais kiekvieno paramos gavėjo gauta tiesioginių išmokų suma, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio d punkte;

- f) skelbiant informaciją apie išlaidas, finansuojamas iš EŽŪGF, atitinkamais finansiniais metais kiekvieno paramos gavėjo gauta išmokų suma, išskyrus e punkte nurodytą sumą;

- g) skelbiant informaciją apie išlaidas, finansuojamas iš [EŽŪFKP], atitinkamais finansiniais metais kiekvieno paramos gavėjo gauta visa viešojo finansavimo suma, įskaitant Bendrijos ir nacionalinį įnašą;

- h) atitinkamais finansiniais metais kiekvieno paramos gavėjo gauta bendra e, f ir g punktuose nurodytų išmokų suma;

- i) šių sumų valiuta.“

²² Pagal Reglamento Nr. 259/2008 2 straipsnį „1 straipsnyje nurodyta informacija skelbiama vienoje bendroje valstybės narės internetinėje svetainėje ir prieinama naudojantis paieškos priemone, kuria galima atlikti paramos gavėjų paiešką pagal vardą ir pavardę, pavadinimą, savivaldybę, 1 straipsnio e, f, g ir h punktuose nurodytas sumas arba pagal šių kriterijų derinį ir visą atitinkamą informaciją gauti kartu“.

²³ Šio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje patikslinama, kad „informacija internetinėje svetainėje išlieka prieinama dvejus metus nuo pirmo jos paskelbimo dienos“.

24 Reglamento Nr. 259/2008 4 straipsnyje nurodyta:

„1. Valstybės narės informuoja paramos gavėjus apie tai, kad jų duomenys bus skelbiami viešai pagal Reglamentą <...> Nr. 1290/2005 ir šį reglamentą ir kad jie gali būti tvarkomi Bendrijų ir valstybių narių auditą ir tyrimą atliekančių įstaigų, siekiant užtikrinti Bendrijų finansinius interesus.

2. Skelbiant asmens duomenis, 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama pagal Direktyvos 95/46/EB reikalavimus, o paramos gavėjai informuojami apie jų, kaip duomenų subjektų, teises pagal šią direktyvą ir apie naudojimosi šiomis teisėmis tvarką.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija paramos gavėjams pateikiama ją įtraukiant į paraiškas gauti lėšas iš EŽŪGF ir EŽŪFKP arba kitu būdu tuomet, kai renkami duomenys.

<...>“

II — Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

²⁵ Ieškovai pagrindinėse bylose yra Heseno žemėje įsteigta ūkinė bendrija (byla C-92/09) ir šios žemės teritorijoje gyvenantis ūkininkas (byla C-93/09), kurie verčiasi žemės ūkiu. Vietos kompetentingai institucijai jie pateikė prašymus skirti lėšų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP už 2008 finansinius metus ir šie prašymai buvo patenkinti 2008 m. gruodžio 5 d. (byla C-93/09) ir 2008 m. gruodžio 31 d. (byla C-92/09) sprendimais.

²⁶ Abiem atvejais prašymo formoje buvo nurodytas toks tekstas:

„Žinau, kad pagal Reglamento <...> Nr. 1290/2005 44a straipsnį reikalaujama skelbti informaciją apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus ir kiekvienam gavėjui išmokėtas sumas. Skelbiamos visos priemonės, kurių buvo prašoma bendrojoje paraiškoje, nurodytoje Reglamento (EB) Nr. 796/2004 11 straipsnyje, ir skelbiama kasmet iki kitų metų kovo 31 d.“

²⁷ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad *Bundesanstalt* interneto svetainėje viešai skelbiami EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų

asmenvardžiai, gyvenamoji arba įsteigimo vieta su pašto kodu ir gautos metinės išmokos dydis. Svetainėje įdiegta paieškos funkcija.

- 28 2008 m. rugsėjo 26 d. (byla C-92/09) ir 2008 m. gruodžio 18 d. (byla C-93/09) ieškiniiais ieškovai pagrindinėse bylose paprašė uždrausti skelbti duomenis apie juos. Jie teigia, kad iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gautų sumų paskelbimo nepateisina svarbesnis viešasis interesas. Be to, Europos socialiniams fondams taikomomis taisyklėmis nereikalaujama, kad gavėjai būtų nurodyti pagal asmenvardžius. Savo ieškiniiais jie prašo įpareigoti Heseno žemę, kad ši, be apribojimų skelbdama informaciją apie jiems iš EŽŪGF ir EŽŪFKP skirtas finansines lėšas, susilaikytų arba atsisakytų perduoti ar paskelbti atitinkamus duomenis.
- 29 Heseno žemė, mananti, kad pareiga paskelbti duomenis apie ieškovus pagrindinėse bylose kyla iš reglamentų Nr. 1290/2005 ir 259/2008, vis dėlto nusprendė neskelbti informacijos apie tai, kokias sumas iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gavo ieškovai, iki bus priimtas galutinis teismo sprendimas pagrindinėse bylose.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš Reglamentu Nr. 1290/2005 44a straipsnio kylanti paskelbimo pareiga yra nepateisinamas pagrindinės teisės į asmens duomenų apsaugą apribojimas. Jis mano, kad ši nuostata, kuria siekiama padidinti Europos fondų lėšų naudojimo skaidrumą, nepagerina pažeidimų prevencijos, nes tam egzistuoja išsamūs kontrolės mechanizmai. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimu *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink.

p. I-4989), mano, kad paskelbimo pareiga yra bent jau neproporcinga siekiamam tikslui. Be to, šis teismas tvirtina, kad Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktu Komisijai suteikiama pernelyg didelė diskrecija nustatyti skelbtinus duomenis ir jų paskelbimo būdą, taigi jis nesuderinamas su EB 202 straipsnio trečia įtrauka ir EB 211 straipsnio ketvirta įtrauka.

- 31 Atskirai nuo klausimo apie Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkto ir 44a straipsnio galiojimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad Reglamentas Nr. 259/2008, kuriuo informaciją apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus numatyta skelbti tik internetu, pažeidžia pagrindinę teisę į asmens duomenų apsaugą. Jis atkreipia dėmesį į aplinkybę, kad šiuo reglamentu prieiga prie atitinkamo interneto tinklalapio nėra ribojama taip, kad jį būtų galima pasiekti tik iš Europos Sąjungos teritorijoje esančių „Interneto protokolo“ adresų (toliau – IP adresai). Be to, pašalinti atitinkamus duomenis iš interneto po dvejų metų laikotarpio, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 259/2008 3 straipsnio 3 dalyje, gali būti neįmanoma. Šis teismas tvirtina, kad duomenų skelbimas tik internete turi ir atgrasomąjį poveikį. Viena vertus, norėdami susipažinti su atitinkama informacija piliečiai privalo susirasti prieigą prie interneto. Kita vertus, piliečiams kyla rizika, susijusi su jų duomenų saugojimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/24. Todėl atrodo paradoksalu, kad, viena vertus, stiprinama telekomunikacijų kontrolė, tačiau, kita vertus, numatoma, kad informacija, kuri įgalina piliečius dalyvauti tvarkant viešuosius reikalus, būtų prieinama tik elektroninių ryšių priemonėmis.

- 32 Jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad šio sprendimo 30 ir 31 punktuose minėtos nuostatos nėra negaliojančios, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas norėtų žinoti, kaip aiškinti įvairias Direktyvos 95/46 nuostatas. Jis mano, kad asmens duomenys gali būti skelbiami, tik jei imtasi šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytų priemonių. Iš nacionalinio teismo pateiktos informacijos matyti, kad Vokietijos ir visų pirma Heseno žemės teisės aktų leidėjas pasinaudojo

šioje nuostatoje numatyta galimybė. Tačiau šis teismas nurodo, kad Heseno žemės už aplinką, kaimo vietas ir vartotojų apsaugą atsakingos ministerijos pateiktas pranešimas asmens duomenų apsaugos įgaliotiniui buvo neišsamus. Šiam įgaliotiniui nenurodyta, kad duomenis šios žemės vardu tvarko *Bundesanstalt*, kuri prireikus pasitelia trečiuosius asmenis, taip pat nepateikta konkrečios informacijos apie terminus, kuriems suėjus duomenys ištrinami, apie prieigos prie šių duomenų teikėją ir apie IP adresų registracijos faktą.

- 33 Be to, prieš paskelbiant informaciją apie paramos žemės ūkiui gavėjus turėjo būti atlikta išankstinė patikra, numatyta Direktyvos 95/46 20 straipsnyje. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nagrinėjamu atveju išankstinę patikrą atliko ne centrinė priežiūros institucija, bet atitinkamos įmonės ar administracijos paskirtas duomenų apsaugos įgaliotinis, be to, remdamasis neišsamiais duomenimis.
- 34 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikia klausimą dėl naudotojų, *Bundesanstalt* interneto tinklalapyje ieškojusių informacijos apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus, IP adresų registravimo teisėtumo Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punkto atžvilgiu.
- 35 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Wiesbaden* nusprendė sustabdyti bylą nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui byloje C-92/09 ir byloje C-93/09 identiškai suformuluotus prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento] Nr. 1290/2005 <...> [42] straipsnio 8b punktas ir 44a straipsnis, įtraukti [Reglamentu] Nr. 1437/2007 <...>, yra negaliojantys?

2. Ar [Reglamentas] Nr. 259/2008 <...>

a) yra negaliojantis

b) arba yra galiojantis tik todėl, kad [Direktyva 2006/24] yra negaliojanti?

Jei pirmajame ir antrajame klausimuose nurodytos nuostatos yra galiojančios:

3. Ar [Direktyvos 95/46] 18 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal [Reglamentą] Nr. 259/2008 <...> galima tik tuomet, kai buvo atlikta šiame straipsnyje numatyta pranešimą priežiūros institucijai pakeičianti procedūra?

4. Ar [Direktyvos 95/46] 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal [Reglamentą] Nr. 259/2008 <...> galima tik atlikus nacionalinės teisės šiam atvejui numatytą išankstinę patikrą?

5. Jei atsakymas į ketvirtąjį klausimą yra teigiamas: ar [Direktyvos 95/46] 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nebuvo jokios realios išankstinės patikros, tikrinant remtasi šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodytu registru, kuriame nebuvo privalomos informacijos vienetų?

6. Ar [Direktyvos 95/46/EB] 7 straipsnį, ypač jo e punktą, reikia aiškinti kaip neleidžiantį reguliariai išsaugoti interneto svetainės naudotojo IP adresų be jo aiškaus sutikimo?“

³⁶ 2009 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-92/09 ir C-93/09 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimtas galutinis sprendimas.

III — Dėl prejudicinių klausimų

³⁷ Prejudicinius klausimus sudaro, pirma, su reglamentų Nr. 1290/2005 ir Nr. 259/2008 galiojimu susiję klausimai (pirmasis ir antrasis) ir, antra, su Direktyvos 95/46 aiškiniu susiję klausimai (trečiasis–šeštasis). Prieš pradėdant nagrinėjimą iš esmės reikia nuspręsti dėl antrojo klausimo antros dalies ir šeštojo klausimo priimtimumo.

A — *Dėl priimtimumo*

- 38 Antrojo klausimo antra dalimi ir šeštuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia Teisingumo Teismo atitinkamai dėl Direktyvos 2006/24 galiojimo ir Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punkto aiškinimo, vertinant, ar Europos Sąjungos ir Vokietijos teisės aktais numatytas tam tikrų duomenų apie interneto tinklalapių naudotojus išsaugojimas yra teisėtas.
- 39 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad nors pagal jurisdikcijos vykstant prejudicinei procedūrai paskirstymą tik nacionalinis teismas gali apibrėžti klausimų, kuriuos jis ketina pateikti Teisingumo Teismui, dalyką, šis yra nusprendęs, kad išskirtinėmis aplinkybėmis jis turi įvertinti sąlygas, kuriomis į jį kreipėsi nacionalinis teismas, kad galėtų patikrinti savo paties kompetenciją (2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Wonings-tichting Sint Servatius*, C-567/07, Rink. p. I-9021, 42 punktą).
- 40 Taip yra visų pirma tuo atveju, kai Teisingumo Teismui pateikta problema yra visiškai hipotetinė arba kai nacionalinio teismo prašomas Sąjungos teisės normos išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos faktais arba dalyku (šiuo klausimu žr. 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 61 punktą; 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Acereda Herrera*, C-466/04, Rink. p. I-5341, 48 punktą; 2008 m. sausio 31 d. Sprendimo *Centro Europa 7*, C-380/05, Rink. p. I-349, 53 punktą ir minėto Sprendimo *Woningstichting Sint Servatius* 43 punktą).

- 41 Iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad abu ieškovai pagrindinėse bylose pareiškė ieškinius nacionaliniame teisme ginčydamiesi duomenų apie juos paskelbimą pagal reglamentus Nr. 1290/2005 ir Nr. 259/2008. Savo ieškiniiais jie siekia, kad Heseno žemė susilaikytų arba atsisakytų perduoti ar paskelbti informaciją apie paramą, kurią jie gavo iš EŽŪGF ir EŽŪFKP.
- 42 Antrojo klausimo antra dalis ir šeštasis klausimas nesusiję su pagrindinių bylų dalyku. Jų objektas yra ne duomenų apie minėtų fondų paramos gavėjus, kaip antai ieškovai pagrindinėje byloje, paskelbimas, bet duomenų apie interneto tinklalapius peržiūrėjusių asmenis išsaugojimas. Kadangi antrojo klausimo antros dalies ir šeštojo klausimo nagrinėjimas neturi jokios reikšmės pagrindinių bylų baigčiai, nėra reikalo į juos atsakinėti.

B — *Dél esmės*

1. Dėl pirmojo klausimo ir antrojo klausimo pirmos dalies

a) Įvadinės pastabos

- 43 Pirmuoju klausimu ir antrojo klausimo pirma dalimi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo įvertinti, pirma, Reglamento

Nr. 1290/2005 44a straipsnio bei Reglamento Nr. 259/2008, kuriuo nustatyta šiame 44a straipsnyje įtvirtintos paskelbimo pareigos įgyvendinimo tvarka, ir, antra, Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkto, kuris yra Reglamento Nr. 259/2008 priėmimo teisinis pagrindas, galiojimą.

- ⁴⁴ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš pirmesniame punkte paminėtų nuostatų kylanti pareiga paskelbti duomenis apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus yra nepateisinamas pagrindinės teisės į asmens duomenų apsaugą apribojimas. Šiuo klausimu jis iš esmės nurodo EŽTK 8 straipsnį.
- ⁴⁵ Reikia priminti, kad pagal ESS 6 straipsnio 1 dalį Sąjunga pripažįsta teises, laisves ir principus, išdėstytus Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – chartija), kuri „turi tokią pat teisinę galią, kaip ir Sutartys“.
- ⁴⁶ Tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkto ir 44a straipsnio bei Reglamento Nr. 259/2008 galiojimą reikia vertinti atsižvelgiant į chartijos nuostatas.
- ⁴⁷ Šiuo klausimu svarbu pabrėžti, kad chartijos 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog „kiekvienas turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą“. Ši pagrindinė teisė yra glaudžiai susijusi su tos pačios chartijos 7 straipsnyje įtvirtinta teise į privatų gyvenimą.

- 48 Tačiau teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti ir turi būti vertinama atsižvelgiant į jos socialinį tikslą (šiuo klausimu žr. 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Schmidberger*, C-112/00, Rink. p. I-5659, 80 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 49 Chartijos 8 straipsnio 2 dalimi leidžiama tvarkyti asmens duomenis, jei įvykdytos tam tikros sąlygos. Šioje nuostatoje nustatyta, kad asmens duomenys „turi būti tinkamai tvarkomi ir naudojami tik konkrečioms tikslams ir tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais įstatymo nustatytais teisėtais pagrindais“.
- 50 Be to, chartijos 52 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė apriboti naudojamą teisėmis, kaip antai įtvirtintos šios chartijos 7 ir 8 straipsniuose, jei šie apribojimai numatyti įstatymo, nekeičia minėtų teisių ir laisvių esmės ir, remiantis proporcingumo principu, yra būtini bei tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.
- 51 Galiausiai iš chartijos 52 straipsnio 3 dalies matyti, kad joje nurodytų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje konvencijoje. Chartijos 53 straipsnyje šiuo klausimu dar nurodoma, kad jokia chartijos nuostata negali būti aiškinama kaip ribojanti ar kitaip varžanti teises, pripažintas, be kita ko, EŽTK.

52 Tokiomis aplinkybėmis manytina, pirma, kad chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažinta teisė į privataus gyvenimo gerbimą tvarkant asmens duomenis siejama su visa informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba gali būti nustatyta (žr., be kita ko, 2000 m. vasario 16 d. EŽTT sprendimo *Amann prieš Šveicariją, Recueil des arrêts et décisions* 2000-II, 65 punktą ir 2000 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rotaru prieš Rumuniją, Recueil des arrêts et décisions* 2000-V, 43 punktą), ir, antra, kad teisei į asmens duomenų apsaugą galimi taikyti apribojimai atitinka leidžiamus pagal EŽTK 8 straipsnį.

b) Dėl Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnio ir Reglamento Nr. 259/2008 galiojimo

53 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnį ir šį straipsnį įgyvendinančio Reglamento Nr. 259/2008 reikalavimus skelbiamoje informacijoje visų EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų, tarp kurių yra ir fizinių, ir juridinių asmenų, tapatybė įvardyta nurodant jų vardus. Tačiau atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta 52 punkte, taip įvardijamas juridinis asmuo gali remtis chartijos 7 ir 8 straipsniuose numatyta apsauga, tik jei iš jo oficialaus pavadinimo galima nustatyti vieno ar kelių fizinių asmenų tapatybę.

54 Būtent toks yra byloje C-92/09 nagrinėjamas ieškovo pagrindinėje byloje atvejis. Atitinkamos bendrijos oficialiame pavadinime tiesiogiai įvardyta tų jos narių, kurie yra fiziniai asmenys, tapatybė.

55 Antra, reikia patikrinti, ar Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnis ir Reglamentas Nr. 259/2008 riboja tų EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų, kurie yra nustatytos arba galimos nustatyti tapatybės fiziniai asmenys (toliau – atitinkami gavėjai), teises, kuriuos jiems pripažįstamos chartijos 7 ir 8 straipsniais, ir, jei prireiktų, ar šis apribojimas pateisinamas pagal šios chartijos 52 straipsnį.

i) Dėl chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažįstamų teisių apribojimo egzistavimo

56 Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsniu valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad kiekvienais metais būtų *ex post* skelbiami EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšų gavėjų asmenvardžiai ir sumos, kurias gavo kiekvienas gavėjas iš kiekvieno šių fondų. Iš Reglamento Nr. 1437/2007, iš dalies pakeitusio Reglamentą Nr. 1290/2005, 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad ši informacija turi būti „paskelbta bendrai [be apribojimų]“.

57 Reglamento Nr. 259/2008 1 straipsnio 1 dalies d punkte sukonkretinamas skelbimo turinys ir nurodoma, kad, be pirmesniame punkte minėtų duomenų ir kitos informacijos apie gautą paramą, skelbiama ir „savivaldybė, kuriai paramos gavėjas priklauso arba kurioje yra registruotas, ir, jei yra, pašto kodas arba ta jo dalis, kuri nurodo savivaldybę“. To paties reglamento 2 straipsnyje numatyta, kad informacija skelbiama vienoje bendroje valstybės narės internetinėje svetainėje ir prieinama naudojantis paieškos priemone.

- 58 Byloje neginčijama, kad atitinkamų gavėjų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gaunamos sumos neretai sudaro didžiąją jų pajamų dalį. Taigi su asmenvardžiais susietų duomenų apie atitinkamus gavėjus ir tiksliai jų gautas sumas paskelbimas internete, dėl ko šie duomenys tampa prieinami tretiesiems asmenims, yra teisės į privatų gyvenimą, kaip ji suprantama pagal chartijos 7 straipsnį, apribojimas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 73 ir 74 punktus).
- 59 Šiam vertinimui nėra svarbu tai, kad skelbiami duomenys susiję su profesine veikla (žr. minėto Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 73 ir 74 punktus). Šiuo klausimu Europos Žmogaus Teisių Teismas, aiškindamas EŽTK 8 straipsnį, yra nusprendęs, kad terminas „privatus gyvenimas“ neturi būti aiškinamas siaurai ir kad „jokia svarbi priežastis neleidžia pašalinti profesinės veiklos <...> iš „privataus gyvenimo“ sąvokos apimties“ (žr., be kita ko, minėto EŽTT sprendimo *Amann prieš Šveicariją* 65 punktą ir minėto Sprendimo *Rotaru prieš Rumuniją* 43 punktą).
- 60 Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsniu ir Reglamentu Nr. 259/2008 reikalaujamas paskelbimas yra asmens duomenų tvarkymas, patenkantis į chartijos 8 straipsnio 2 dalies taikymo sritį.
- 61 Tačiau Heseno žemė kvestionuoja net ieškovų pagrindinėje byloje privataus gyvenimo apribojimo egzistavimą, nes jie neva buvo apie tai informuoti prašymo skirti paramą formoje nurodžius, kad jų asmens duomenys skelbiami privaloma tvarka, bet, pateikdami prašymus, davę sutikimą skelbti šiuos duomenis, kurio reikalaujama pagal chartijos 8 straipsnio 2 dalį.
- 62 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkte numatyta tik tai, jog „gavėjai bus informuojami, kad šie duomenys [apie

juos, t. y. asmenvardžiai ir jų iš kiekvieno fondo gautos sumos] gali būti paskelbti viešai“. Panaši formuluotė pateikta ir Reglamento Nr. 259/2008 4 straipsnio 1 dalyje: „valstybės narės informuoja paramos gavėjus apie tai, kad jų duomenys bus skelbiami viešai.“

63 Taigi nagrinėjama Sjungos teisės aktais, kuriuose nurodoma tik tai, jog paramos gavėjai bus iš anksto informuoti apie jų asmens duomenų paskelbimą, nesiekama pagrįsti juose numatyto asmens duomenų tvarkymo atitinkamų gavėjų sutikimu. Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovai pagrindinėse bylose prašymų formose tik patvirtino, jog žino, „kad pagal Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnį reikalaujama skelbti informaciją apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus“.

64 Kadangi, pirma, su asmenvardžiais susietų duomenų apie atitinkamus gavėjus ir tikslas jų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gautas sumas paskelbimas yra šių gavėjų teisių, jiems pripažintų chartijos 7 ir 8 straipsniais, apribojimas ir, antra, toks asmens duomenų tvarkymas pagrįstas ne šių gavėjų sutikimu, reikia išnagrinėti, ar šis apribojimas yra pateisinamas pagal chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

ii) Dėl chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažįstamų teisių apribojimo pateisinimo

65 Reikia priminti, kad chartijos 52 straipsnio 1 dalimi pripažįstama galimybė apriboti naudojimąsi jos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintomis teisėmis, jei šie apribojimai numatyti įstatymo, nekeičia šių teisių ir laisvių esmės ir, remiantis proporcingumo principu, yra

būtinai bei tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

⁶⁶ Pirma, neginčijama, kad dėl su asmenvardžiais susietų duomenų apie atitinkamus gavėjus paskelbimo internete atsirandantis apribojimas laikytinas „numatytu įstatymo“, kaip tai suprantama pagal chartijos 52 straipsnio 1 dalį. Šis paskelbimas aiškiai numatytas Reglamento Nr. 259/2008 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

⁶⁷ Antra, dėl nustatymo, ar šis apribojimas atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus, kaip jie suprantami pagal chartijos 52 straipsnio 1 dalį, iš Reglamento Nr. 1437/2007, iš dalies pakeičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005, 14 konstatuojamosios dalies ir Reglamento Nr. 259/2008 6 konstatuojamosios dalies matyti, kad EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų vardų ir jų iš šių fondų gautų sumų paskelbimu „didinamas Bendrijos fondų, veikiančių [BŽŪP] srityje, naudojimo skaidrumas ir gerinamas šių fondų finansinis valdymas, visų pirma stiprinant naudojamų lėšų viešąją kontrolę“.

⁶⁸ Reikia priminti, kad skaidrumo principas minimas ESS 1 ir 10 straipsniuose bei SESV 15 straipsnyje. Jis leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese, taip pat garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybę piliečiams mastą demokratinėje sistemoje (žr. 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc prieš Komisiją*, C-41/00 P, Rink. p. I-2125, 39 punktą ir 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager*, C-28/08 P, Rink. p. I-6055, 54 punktą).

- 69 Ginčijamomis nuostatomis reikalaujamas paskelbimas stiprina iš EŽŪGF ir EŽŪFKP mokamų sumų panaudojimo viešąją kontrolę ir taip padeda užtikrinti, kad administracija tinkamai naudotų viešųjų fondų lėšas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 81 punktą).
- 70 Be to, šis informacijos apie atitinkamų žemės ūkio fondų mokamas sumas paskelbimas sudaro piliečiams geresnes sąlygas dalyvauti viešosiose diskusijose dėl sprendimų, kuriais nustatomos BŽŪP gairės.
- 71 Taigi, Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsniu ir Reglamentu Nr. 259/2008 numatant BŽŪP priskiriamų fondų lėšų panaudojimo skaidrumą siekiama Sąjungos pripažintų bendrų interesų.
- 72 Trečia, taip pat reikia patikrinti, ar chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintų teisių apribojimai proporcingi siekiamam teisėtam tikslui (žr., be kita ko, 1986 m. lapkričio 24 d. EŽTT sprendimo *Gillow prieš Jungtinę Karalystę, Série A n° 109*, 55 punktą bei minėto Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 83 punktą).
- 73 Šiuo klausimu ieškovai pagrindinėse bylose nurodo, kad duomenys, kurių paskelbimą numato Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnis ir Reglamentas Nr. 259/2008, leidžia tretiesiems asmenims apskaičiuoti ieškovų pajamas. Jie paaiškina, kad ši parama atitinkamiems gavėjams sudaro nuo 30% iki 70% visų gaunamų pajamų. Teisėtą visuomenės interesą patenkintų anoniminių statistinių duomenų paskelbimas.
- 74 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką proporcingumo principu, kuris yra vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos aktu įgyvendintos

priemonės būtų tinkamos siekiamam tikslui įvykdyti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (2010 m. birželio 8 d. Sprendimo *Vodafone ir kt., C-58/08*, Rink. p. I-4999, 51 punktą ir nurodyta teismų praktika).

- 75 Byloje neginčijama, kad su asmenvardžiais susietų duomenų apie atitinkamus gavėjus ir tiksliai jų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gautas sumas paskelbimas internetu yra tinkama priemonė didinti atitinkamos paramos žemės ūkiui panaudojimo skaidrumą. Tokia piliečiams pateikta informacija stiprina visuomenės galimybes kontroliuoti atitinkamų sumų panaudojimą ir padeda optimaliai naudoti viešųjų fondų lėšas.
- 76 Dėl priemonės būtinumo reikia priminti, kad nagrinėjamu paskelbimu siekiamo tikslo negalima pasiekti neatsižvelgus į tai, kad jį reikia tam tikru mastu derinti su chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintomis pagrindinėmis teisėmis (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Satakunnan Markkinapörssi ir Satamedia, C-73/07*, Rink. p. I-9831, 53 punktą).
- 77 Todėl reikia patikrinti, ar Europos Sąjungos Taryba ir Komisija nustatė subalansuotą santykį tarp, viena vertus, Sąjungos intereso užtikrinti jos atliekamų veiksmų skaidrumą bei optimalų viešųjų fondų lėšų naudojimą ir, kita vertus, apribojimo, kylancio atitinkamų gavėjų teisei į jų privataus gyvenimo gerbimą apskritai bei konkrečiai jų asmens duomenų apsaugai. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nuo duomenų apsaugos nukrypstančios nuostatos ir apribojimai turi griežtai atitikti būtinumo sąlygą (minėto Sprendimo *Satakunnan Markkinapörssi ir Satamedia* 56 punktą).
- 78 Valstybės narės, pateikusios Teisingumo Teismui savo pastabas, Taryba ir Komisija tvirtina, kad Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsniu ir Reglamentu Nr. 259/2008 reikalaujama paskelbimu siekiamo tikslo neįmanoma pasiekti priemonėmis, kurios mažiau ribotų atitinkamų gavėjų teisę į privataus gyvenimo gerbimą apskritai ir

konkrečiai jų asmens duomenų apsaugą. Informacijos pateikimas tik apie tuos gavėjus, kurių gauta parama viršija tam tikrą sumą, mokesčių mokėtojams nepadėtų susidaryti tikrojo vaizdo apie BŽŪP. Jiems galėtų susidaryti įspūdis, kad egzistuoja tik „stambūs“ atitinkamų žemės ūkio fondų paramos gavėjai, nors yra labai daug „smulkių“ paramos gavėjų. Skelbiant informaciją tik apie juridinius asmenis taip pat nebūtų patenkinamų rezultatų. Komisija šiuo punktu nurodo, kad stambiausi paramos žemės ūkiui gavėjai yra fiziniai asmenys.

79 Nors demokratinėje visuomenėje mokesčių mokėtojai iš tikrųjų turi teisę būti informuoti apie viešųjų fondų lėšų panaudojimą (minėto Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 85 punktas), tai nepaneigia, kad subalansuoto santykio tarp įvairių nagrinėjamų interesų nustatymas reikalauja iš atitinkamų institucijų prieš priimant skundžiamas nuostatas patikrinti, ar valstybės narės atliekamas su asmenvardžiais susietų duomenų apie visus atitinkamus gavėjus ir tiksliai kiekvieno jų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP gautas sumas paskelbimas viename laisvai prieinamame interneto tinklalapyje, nesvarbu, kokia paramos trukmė, jos mokėjimo dažnis, rūšis ir dydis, neviršija to, kas būtina įgyvendinant siekiamus teisėtus tikslus ir paisant visų pirma grėsmės, kuri tokiu paskelbimu keliami chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintoms teisėms.

80 Tačiau, kalbant apie EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjus fizinius asmenis, reikia pažymėti, kad neatrodo, jog Taryba ir Komisija būtų siekusios rasti šią subalansuotą santykį tarp, pirma, Sąjungos intereso užtikrinti savo veiksmų skaidrumą bei gerinti fondų panaudojimą ir, antra, chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintų pagrindinių teisių.

81 Nėra jokių duomenų, kad Taryba ir Komisija, priimdamos Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnį ir Reglamentą Nr. 259/2008, būtų įvertinusios tokius informacijos apie atitinkamus gavėjus paskelbimo būdus, kurie atitiktų tokio paskelbimo tikslą ir mažiau ribotų šių gavėjų teisę į jų privataus gyvenimo gerbimą apskritai ir

į jų asmens duomenų apsaugą konkrečiai, kaip antai su asmenvardžiais susietų duomenų apie šiuos gavėjus skelbimo ribojimas, siejamas su paramos gavimo laikotarpiais, dažniu, rūšimi ar net jos dydžiu.

- 82 Kartu su šiuo ribotu būdu skelbiama su asmenvardžiais susieta informacija prireikus galima pateikti atitinkamus paaiškinimus apie kitus fizinius asmenis minėtų fondų paramos gavėjus ir jų gautas sumas.
- 83 Taigi institucijos turėjo išnagrinėti, subalansuotai pasverdamos skirtingus interesus, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamų Sąjungos teisės aktų tikslui pasiekti nebūtų pakenkę 81 punkte nurodytu būdu apriboto su asmenvardžiais susietos informacijos paskelbimo. Neatrodė, kad toks apribojimas, kuris apsaugotų tam tikrus atitinkamus gavėjus nuo kišimosi į jų privatų gyvenimą, neleistų piliečiui susidaryti pakankamai tikrovę atitinkančio EŽŪGF ir EŽŪFKP mokamos paramos vaizdo, kad būtų pasiektas šių teisės aktų tikslas.
- 84 Kaip Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsniu ir Reglamentu Nr. 259/2008 reikalaujamo paskelbimo pateisinimą rašytines pastabas pateikusios valstybės narės, Taryba ir Komisija taip pat nurodo aplinkybę, kad BŽŪP sudaro didelę Sąjungos biudžeto dalį.
- 85 Šį argumentą reikia atmesti. Primintina, kad prieš išplatindamos informaciją apie fizinių asmenų institucijos privalo nustatyti subalansuotą santykį tarp Sąjungos intereso užtikrinti savo veiksmų skaidrumą bei chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažintų teisių.

Automatiškai teikti pirmenybės skaidrumo tikslui, palyginti su teise į asmens duomenų apsaugą, negalima (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 75–79 punktus), net jei tai susiję su svarbiais ekonominiais interesais.

- 86 Iš išdėstytų argumentų darytina išvada, jog neatrodo, kad institucijos būtų nustatčiusios subalansuotą santykį tarp Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnio bei Reglamento Nr. 259/2008 tikslų ir fiziniams asmenims chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažintų teisių. Kadangi nuo asmens duomenų apsaugos nukrypstančios nuostatos ir jos apribojimai turi griežtai atitikti būtinumo sąlygą (minėto Sprendimo *Satakunnan Markkinapörssi ir Satamedia* 56 punktas) ir galima įsivaizduoti mažiau minėtą fizinių asmenų pagrindinę teisę apribojančias, tačiau leidžiančias veiksmingai pasiekti Sąjungos teisės aktų tikslus priemones, reikia konstatuoti, kad Taryba ir Komisija, nustatčiusios reikalavimą paskelbti visų EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų asmenvardžius ir tiksliai jų gautas sumas, viršijo proporcingumo principu nustatytas ribas.
- 87 Galiausiai dėl EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų juridinių asmenų, kiek jie gali remtis chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintomis teisėmis (žr. šio sprendimo 53 punktą), reikia nurodyti, kad iš Sąjungos teisės aktų nuostatų, kurių galiojimas ginčijamas, kylanti paskelbimo pareiga neviršija proporcingumo principu nustatytų ribų. Teisės į asmens duomenų apsaugą apribojimas skirtingai veikia juridinius subjektus ir fizinius asmenis. Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad juridiniams asmenims taikoma pareiga paskelbti daug išsamesnius duomenis. Be to, kompetentingų nacionalinių institucijų pareiga prieš paskelbiant atitinkamus duomenis kiekvieno EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjo juridinio asmens atveju išnagrinėti, ar iš jo pavadinimo galima nustatyti fizinius asmenis, šioms institucijoms būtų nepamatauta administracinė našta (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 2 d. EŽTT sprendimo *K.U. prieš Suomiją*, 2872/02, 48 punktą).

- 88 Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kiek tai susiję su duomenų apie juridinius asmenis paskelbimu, kad Sąjungos teisės nuostatomis, dėl kurių galiojimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių, išlaikyta tinkama pusiausvyra tarp įvairių atitinkamu atveju nagrinėjamų interesų.
- 89 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnį ir Reglamentą Nr. 259/2008 reikia pripažinti negaliojančiais tiek, kiek jais nustatomas reikalavimas paskelbti visų EŽUGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų fizinių asmenų asmens duomenis, neskirstant jų pagal reikšmingus kriterijus, kaip antai tokios paramos gavimo laikotarpis, jos mokėjimo dažnis, rūšis ar dydis.

c) Dėl Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkto galiojimo

- 90 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktu Komisija įpareigojama nustatyti tik šio reglamento 44a straipsnio įgyvendinimo tvarką.
- 91 Tačiau kadangi Reglamento Nr. 1290/2005 44a straipsnį reikia pripažinti negaliojančiu dėl pirmiau nurodytų priežasčių, šio reglamento 42 straipsnio 8b punktą taip pat reikia pripažinti negaliojančiu.
- 92 Taigi į pirmąjį klausimą ir antrojo klausimo pirmą dalį reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktas ir 44a straipsnis bei Reglamentas Nr. 259/2008 yra negaliojantys tiek, kiek jais nustatomas reikalavimas paskelbti visų EŽUGF ir

EŽŪFKP paramos gavėjų fizinių asmenų asmens duomenis, neskirstant jų pagal reikšmingus kriterijus, kaip antai tokios paramos gavimo laikotarpis, jos mokėjimo dažnis, rūšis ar dydis.

d) Dėl konstatuoto negaliojimo veikimo laiko atžvilgiu

⁹³ Reikia priminti, kad esant pateisinamiesiems imperatyviems teisinio saugumo sumetimams, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis SESV 264 straipsnio antra pastraipa, pagal analogiją taikoma ir procese dėl pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos akto galiojimo, turi diskreciją kiekvienu konkrečiu atveju nurodyti, kurie atitinkamo akto padariniai laikytini galutiniais (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Regie Networks*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 121 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

⁹⁴ Atsižvelgiant į didelį paskelbimų, įvykdytų preziumuojant, jog teisės aktai galioja, skaičių valstybėse narėse reikia pripažinti, kad 92 punkte minėtų nuostatų negaliojimas neleidžia kvestionuoti padarinių, atsiradusių minėtų nuostatų pagrindu nacionalinėms institucijoms paskelbus EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų sąrašus iki šio teismo sprendimo paskelbimo.

2. Dėl trečiojo klausimo

- ⁹⁵ Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antra įtrauka turi būti aiškinama taip, kad Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktu ir 44a straipsniu bei Reglamentu Nr. 259/2008 numatytas informacijos paskelbimas galimas, tik jei prieš tai asmens duomenų įgaliotinis išsamiai pildė registrą, kaip tai suprantama pagal minėto 18 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką.
- ⁹⁶ Šiuo klausimu reikia priminti, kad Direktyvos 95/46 18 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas išankstinio pranešimo priežiūros institucijai prieš atliekant visiškai ar iš dalies automatinę asmens duomenų tvarkymo operaciją arba operacijų grupę, numatytą vienam tikslui ar keletui susijusių tikslų, principas. Tos pačios direktyvos 48 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog „pranešimo priežiūros institucijai tvarka turi [siekiama] garantuoti, kad bet kurios tvarkymo operacijos tikslai ir pagrindiniai bruožai būtų atskleidžiami taip, jog būtų galima patikrinti, ar tokia operacija atitinka pagal šią direktyvą priimtas nacionalines priemones“.
- ⁹⁷ Tačiau Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodyta, kad valstybės narės gali supaprastinti reikalavimą pranešti arba priimti nuo šio reikalavimo nukrypstančią nuostatą visų pirma tuo atveju, kai duomenų valdytojas paskiria įgaliotinį asmens duomenų apsaugai. Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Heseno žemė buvo paskyrusi tokį pareigūną, kiek tai susiję su duomenimis, skelbiamais pagal Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 259/2008.
- ⁹⁸ Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje asmens duomenų įgaliotiniui numatytos įvairios pareigos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad tvarkymas nekeltų

pavojaus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms. Įgaliotiniui pavedama, be kita ko, „pildyti duomenų valdytojo atliktų tvarkymo operacijų registrą, kuriame būtų pateikta [Direktyvos 95/46] 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija“. Pastarojoje nuostatoje pateikta nuoroda į tos pačios direktyvos 19 straipsnio 1 dalies a–e punktus.

⁹⁹ Tačiau, priešingai nei mano prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antra įtrauka asmens duomenų įgaliotiniui nenustatyta pareiga suvesti šios direktyvos 21 straipsnio 2 dalyje, skaitomoje kartu su jos 19 straipsnio 1 dalies a–e punktais, nurodytos informacijos į registrą prieš pradėdant tvarkyti atitinkamus duomenis. Registre, kuris minimas šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje, turi būti pateikta informacija tik apie „atliktas tvarkymo operacijas“.

¹⁰⁰ Tokiomis aplinkybėmis išsamaus registro nebuvimas prieš pradėdant tvarkyti duomenis, ką nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, negali paveikti paskelbimo pagal Reglamento 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 259/2008 teisėtumo.

¹⁰¹ Todėl į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 95/46 18 straipsnio 2 dalies antra įtrauka turi būti aiškinama kaip nenustatanti asmens duomenų įgaliotiniui pareigos iš anksto užpildyti šioje nuostatoje nurodytą registrą prieš atliekant asmens duomenų tvarkymo operacijas, kaip antai numatytas Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkte ir 44a straipsnyje bei Reglamente Nr. 259/2008.

3. Dėl ketvirtąjo klausimo

- ¹⁰² Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 95/46 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 259/2008 galima tik atlikus minėtame 20 straipsnyje numatytą išankstinę patikrą.
- ¹⁰³ Iš pradžių reikia priminti, kad Direktyvos 95/46 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog „valstybės narės nusprendžia, kurios tvarkymo operacijos gali kelti konkretų pavojų duomenų subjekto teisėms ir laisvėms, ir tikrina, ar šios tvarkymo operacijos yra ištiriamos prieš jas pradėdant“.
- ¹⁰⁴ Darytina išvada, kad Direktyva 95/46 asmens duomenų tvarkymas nesiejamas su visuotinai taikoma išankstine patikra. Iš šios direktyvos 52 konstatuojamosios dalies matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas šiuo klausimu nusprendė, jog „pakankama priemone turi būti laikoma *ex post facto* patikra, kurią atlieka kompetentingos valdžios institucijos“.
- ¹⁰⁵ Apie pavojų duomenų subjektų teisėms ir laisvėms keliančias tvarkymo operacijas, kurioms taikomas išankstinės patikros reikalavimas, Direktyvos 95/46 53 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad šios operacijos gali kelti tokį pavojų „dėl savo pobūdžio, masto ar tikslų“. Net jei šia direktyva valstybėms narėms leidžiama savo teisės aktuose apibrėžti pavojų duomenų subjektų teisėms ir laisvėms keliančias tvarkymo operacijas, tokių atvejų grupė, kaip matyti iš 54 konstatuojamosios dalies, „turėtų būti labai nedidelė“.

- 106 Taip pat reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 45/2001 27 straipsnio 1 dalį asmens duomenų tvarkymo veiksams, kuriuos vykdo Sąjungos institucijos ir organizacijos ir kurie gali kelti konkrečią riziką duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, taikoma išankstinė patikra. To paties straipsnio 2 dalyje konkretinami tvarkymo veiksmai, galintys kelti tokią riziką. Atsižvelgiant į paraleles tarp Direktyvos 95/46 ir Reglamento Nr. 45/2001 nuostatų, skirtų išankstinei patikrai, šio reglamento 27 straipsnio 2 dalyje išvardyti tvarkymo veiksmai, galintys kelti konkrečią riziką duomenų subjekto teisėms ir laisvėms, laikytini svarbiais aiškinant Direktyvos 95/46 20 straipsnį.
- 107 Tačiau neatrodo, kad pagal Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 1290/2005 reikalaujamas duomenų paskelbimas patektų į vieną iš Reglamento Nr. 45/2001 27 straipsnio 2 dalyje nurodytų tvarkymo veiksmų kategorijų.
- 108 Tokiomis aplinkybėmis į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 95/46 20 straipsnis aiškintinas kaip neįpareigojantis valstybių narių numatyti šioje nuostatoje minimos išankstinės patikros reikalavimo informacijos paskelbimui pagal Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 259/2008.
- 109 Atsižvelgiant į ketvirtojo klausimo atsakymą, į penktąjį klausimą nebereikia atsakyti.

IV — Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹¹⁰ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo su pakeitimais, padarytais 2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1437/2007, 42 straipsnio 8b punktas ir 44a straipsnis bei 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Reglamento Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės, yra negaliojantys tiek, kiek jais nustatomas reikalavimas paskelbti visų EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų fizinių asmenų asmens duomenis, neskirstant jų pagal reikšmingus kriterijus, kaip antai tokios paramos gavimo laikotarpis, jos mokėjimo dažnis, rūšis ar dydis.**
- 2. Rezoliucinės dalies 1 punkte minėtų nuostatų negaliojimas neleidžia kvestionuoti padarinių, atsiradusių minėtų nuostatų pagrindu nacionalinėms**

institucijoms paskelbus EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų sąrašus iki šio teismo sprendimo paskelbimo.

3. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 18 straipsnio 2 dalies antra įtrauka turi būti aiškinama kaip nenustatanti asmens duomenų įgaliotiniui pareigos iš anksto užpildyti šioje nuostatoje nurodytą registrą prieš atliekant asmens duomenų tvarkymo operacijas, kaip antai numatytas Reglamento Nr. 1290/2005 42 straipsnio 8b punkte ir 44a straipsnyje bei Reglamente Nr. 259/2008.

4. Direktyvos 95/46 20 straipsnis aiškintinas kaip neįpareigojantis valstybių narių numatyti šioje nuostatoje minimos išankstinės patikros reikalavimą informacijos paskelbimui pagal Reglamento Nr. 1290/2005 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 1437/2007, 42 straipsnio 8b punktą ir 44a straipsnį bei Reglamentą Nr. 259/2008.

Parašai.